

re, at det er den kvalitative udvikling, vi tænker på, det er den kvalitative udvikling, der er behov for at styrke. Ikke så meget måske i gæmældags forstand. Det, der er behov for f.eks. i erhvervslivet – og det spiller jo også en rolle – vil ofte være en kombination af kvalifikationer inden for forskellige uddannelsesområder. Det er i alt fald en efterlysning, jeg har mødt adskillige gange. Vi kunne godt have ønsket, at det var blevet understreget lidt kraftigere, men vi støtter under alle omstændigheder forslaget.

Der er et behov for udvikling inden for de enkelte uddannelsesområder, sådan som der er lagt op til. Der er givetvis også et behov for fleksibilitet imellem de forskellige ungdomsudannelser, men her vil jeg godt, ganske på linje med Venstres ordfører, understrege, at der skal være tale om ungdomsudannelser med hver deres identitet, med hver deres faglige udgangspunkt byggende på de traditioner, der er i det danske uddannelsessystem.

Jeg er ligesom Venstres ordfører fuldstændig overbevist om, at hvis man forsøger at putte det hele i den samme gryde, vil det betyde, at uddannelserne som sådan bliver mindre attraktive for de unge mennesker. De unge mennesker ønsker noget at vælge imellem, og jeg er også overbevist om, at der vil blive tale om et kvalitativt fald.

Der er også lagt op til udvikling af forskellige aktiviteter og ordninger, som kan fremme overgangen for de unge mellem grundskolen og ungdomsudannelserne. Der kan selvfølgelig her være tale om vejledningsforløb, der kan være tale om forskellige aktiviteter, der kan bygge bro imellem grundskolen og ungdomsudannelserne.

Efter konservativ opfattelse er der behov for en mere tværgående, en mere institutionsuafhængig vejledning, end vi kender i øjeblikket. Det er ikke min opgave her at kritisere den vejledning, der finder sted i øjeblikket, men det er vores indtryk, at den er meget institutionsafhængig og indimellem kan opfattes næsten som en markedsføring af de pågældende ungdomsudannelser specielle skoleform. Her er der behov for noget mere institutionsuafhængigt.

Endelig bliver der lagt op til initiativer, der kan støtte tilgangen til og gennemførelsen af de videregående uddannelser, altså uddannelser på et meget, meget højt niveau, og det er der også behov for, hvis vi skal kunne gøre os gældende i den globale konkurrence, som Danmark står midt i.

Vi plejer normalt at være stolte over det danske uddannelsessystem, men det danske uddannelsessystem har jo i forskellige internationale undersøgelser fået et par grundskud, og derfor er der behov for nytænkning, for nyudvikling, og derfor kan vi med glæde støtte dette beslutningsforslag.

Aage Frandsen (SF):

Da regeringen lancerede, at man ville komme med sådan et udviklingsprogram, syntes vi, at det lød meget godt. Vi var meget positive over for det, og vi havde en vis forventning om det, der så ville komme fra regeringens side.

Nu er det sådan, at regeringen normalt kommer med lovforslag og helt undtagelsesvis kommer med et beslutningsforslag, når det drejer sig om noget helt særegent. Derimod har vi som opposition det privilegium, at vi kan komme med beslutningsforslag, og selv om man ikke skal være så grundig med beslutningsforslag, skal det alligevel være på et vist kvalitetsniveau, når man kommer med beslutningsforslag; man skal kunne se fra Folketingets side, hvad forslagsstillerne præcis mener, for at man kan forholde sig til det.

Ud fra de betragtninger er vi for det første skuffede over det, der er kommet her. Vi synes det er for tyndt. For det andet synes vi heller ikke ud fra de kvalitetskrav, man må sige hører til et beslutningsforslag, at det er godt nok. Jeg tænker på nogle af de tidligere beslutningsforslag omkring uddannelsespolitikken, som et tidligere radikalt folketingsmedlem fremkom med omkring 7-punkts-programmer og 10-punkts-programmer, hvor der var nogle perspektiver i, som pegede fremad, og som viste, at der var nogle ideer og nogle visioner om, hvad uddannelsespolitikken inden for bl.a. folkeskoleområdet, men også inden for folkeoplysningsområdet kunne give.

Derfor er vi altså noget skuffede, og det er sagt af en, der kommer fra Jylland. Hvad gør vi så ved det? Ja, nu er jeg jo også underviser, og hvis nu der er en elev, der afleverer noget skriftligt til mig, og jeg ikke er helt tilfreds med det, så må jeg i stedet for at afvise det blankt, for det kan vedkommende, der har lavet arbejdet, blive ked af, give vedkommende nogle inspirationer til at gå videre med.

Det vil jeg så gøre, for jeg regner med, at når regeringen har ønsket, at det skulle være et beslutningsforslag i Folketinget, så er det, fordi vi også skal have indflydelse på det. Regeringen